

SUNUŞ

Değerli Meslektaşlarımız;

42. Dönem EMO Yönetim Kurulu olarak iki yıllık çalışma dönemini tamamlarken çalışma dönemimiz boyunca bizlerle ortak bir çaba ve emek üretimi içerisinde olan, şube ve merkez kurullarımızda görev yapan değerli arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz. Yine dönem boyunca başta meslek anadali komisyonları ile merkez çalışma grupları ve daimi komisyonlarda yer alan arkadaşlarımız, Odamızın kurumsal kimliğinin güçlendirilmesinde ve kamuoyunda saygınlığımızın daha da artmasında önemli bir rol üstlenmişlerdir. Oda çalışanlarımız, geçmişte olduğu gibi yine işlerine karşı gösterdikleri özen ve duyarlılıkları ile ortak yürüyüşümüzün yol arkadaşı olmuşlardır.

Bu arada dönem içerisinde Odamız çalışanı iken, Oda'dan değilse de günlük pratik faaliyet içerisinde emekli olan Oda Müdürümüz Cem Kükey ve Enerji Birim Koordinatörümüz Necati İpek'e Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyorum.

Bir özel teşekkürü de yine görünmeyen kahramanlarımızdan, Odamızın mutfağında gönüllü aşçılık yapan Orhan Örcü'ye göndermek isterim. EMO Bilimsel Dergi'den Veblen'e, Akademik Kamp'tan MİSEM Merkezi Komisyonu'na, Cumhuriyet Enerji'den TMMOB MÜDEK faaliyetlerine Odamızın birçok mesleki, bilimsel ve sosyal kimliğini oluşturan onlarca yayın ve raporun fikri emektarı ve takipçisi, Oda emekçimize sevgilerimi iletiyorum.

42. Çalışma Dönemimizde Elektrik Mühendisleri Odası'nın, kaçak elektrik kullanımına karşı verdiği mücadelede hain bir saldırıyla katledilen üyesi Hasan Balıkçı anısına iki yılda bir verilmesi planlanan Onur Ödülü'nün ilk sahibi de belli oldu. Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu, "Kocaeli'nin Dilovası ve Kandıra İlçelerinde Yaşayan Gebelerden Doğan Bebeklerde Ağır Metal Maruziyeti İle Büyüme ve Gelişme Durumu" çalışması nedeniyle ödüle değer görüldü.

Hasan Balıkçı Onur Ödülü'ne, insani ve etik değerlere uygun davranan; bilgi ve birikimini kamu çıkarları lehine kullanan; mesleğine ve topluma karşı görevlerini yerine getiren; mesleki ve demokratik hakların korunması için örgütsel gelişmeye katkı koyan kişiler aday gösterilebiliyor. Kendisini bu ödül nedeniyle kutluyor, sağlık ve esenlik dilekleriyle çalışmalarında başarılar diliyorum.

Değerli Üyelerimiz;

42. Dönem çalışmalarımızı sürdürürken yaşamın bir başka acı yüzü ile de karşılaştık. Odamızın bugünlere gelmesinde büyük emekleri olmuş çok değerli bilim insanlarımızın, yönetici dostlarımızın, EMO'ya gönül vermiş ağabeylerimizin ve çalışanlarımızın bir kısmı maalesef aramızdan ayrıldı.

Başta Odamız çınarlarından Güney Gönenç Hocamız olmak üzere çalışma dönemimizde kaybından büyük üzüntü duyduğumuz Odamızın Merkez Muhasebe Görevlisi Servet Solmaz, bir dönem Antakya Şube Antakya Temsilcisi Mustafa Göfteci, Alanya Temsilci Yardımcısı Mehmet İhsan Tataroğlu, Bursa 5. Dönem Yönetim Kurulu Üyesi Savaş Küçükylmaz, 7. Dönem Yönetim Kurulu Üyesi Yılmaz Yakışır, Diyarbakır Şube Şanlıurfa İl Temsilci Yardımcısı Tezel Tunalı, İstanbul Şube'den Odamıza emek ve katkılarını esirgemeyen Prof. Dr. H. Nusret Yükseler, Yrd. Doç. Dr. Ferit Attar, Prof. Dr. Mustafa Bayram, 35 ve

36. Dönem İstanbul Şube Yönetim Kurulu Üyesi Şahin Özgül, İzmir Şube 2. ve 4. Dönem Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Erdem Gülmezoğlu, İzmir Şube eğitim çalışmalarına katkı veren Deniz Kültür, İzmir Şubesi 10. Dönem Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Çetin, Tire Temsilciliği'ni uzun yıllar yürütmüş olan Mehmet Suha Keleş, İzmir Şube 23. ve 25. Dönem Yönetim Kurulu Yedek Üyeliği ve 2000-2002 yıllarında Örgütlenme Sekreterliği görevlerinde bulunan Hüseyin Gülcan, 1986-1996 yılları arasında Elektrik Mühendisleri Odası Mersin İl Temsilciliği görevini yürüten Ali Aslan ve Odamız İstanbul Şube eski Çalışanı Sadi Efir ve bir dönem İstanbul Şube yayın çalışmalarında görevli olan Birgün Gazetesi Yazı İşleri Müdürü İbrahim Çeşmecioğlu'nun şahsında dönem içerisinde kaybettiğimiz mücadele dostlarımızın ve tüm meslektaşlarımızın anıları önünde saygı ile eğiliyoruz.

Dönemimiz içerisinde kaybettiğimiz çok değerli dostlarımızla birlikte Güney Gönenç Hocamıza ilişkin söylenmesi gereken bir dolu şey olduğunu da biliyoruz elbette.

Sevgili Ağabeyimiz, Hocamız Güney Gönenç; nasıl geçmişten bugüne, Odamızın yarattığı tarihsel birikimin başöğretmenlerinden biri olduysa, gelecekte de yapılacak her çalışmada ülkesine ve mesleğine karşı bir aydın sorumluluğu ile hareket etmenin ne anlama geldiğini gösteren bir kılavuz olarak bizlerle olmayı, yolumuzu bilimden ve demokrasiden yana aydınlatmayı sürdürecektir.

EMO, tüm birimleriyle Güney Gönenç adına düzenlenecek gerek bilimsel etkinlikler, gerekse anma programları ile hocamızın onurlu yaşamını gelecek kuşaklara taşımanın sorumluluğu içinde olacaktır. Özdemir Asaf, bir şiirinde,

“...Gerçek değer, gelmesi boşluk dolduran değil, Gitmesi boşluk yaratandır...” dizeleriyle seslenir bizlere.

Biz Hocamızı tanıyoruz. Bizlerde nasıl bir boşluk yarattığının da farkındayız. Bugün bizlere bıraktığı miras, Elektrik Mühendisliği Dergisi'nin 1970 yılı Martında yayınlanan 159. Sayı-sı'nda Yazı İşleri Müdürü olarak kaleme aldığı satırlarda gizlidir.

1970'de kaleme alınan dergimiz başyazısında aynen şunları söylüyor, Güney Gönenç Hocamız:

“Soyut olarak bilim ve teknoloji, iyi ya da kötü olarak nitelendirilemez. Bilimsel bulgular ya da bunların teknolojik uygulamaları, hizmet ettikleri amaçlara göre iyi ya da kötü olurlar. Eğer teknoloji köye elektrik götürüyor, depreme dayanıklı ev yapıyorsa iyidir. Yok eğer yine aynı teknoloji, Vietnam'da köylü katliamı için kullanılıyor, bazı ülkelerin dünyada imparatorluklar kurmalarını sağlıyor ise kötüdür.”

İşte 1970 yılından bugüne bize seslenen Güney Gönenç budur. 1961 yılında EMO İstanbul Şubesi Kurucu Yönetim Kurulu Üyesi, 1963-1964 EMO 9. Yönetim Kurulu Üyesi, 1970 EMO Yayın Kurulu Başkanı, 1975'de Tüm Öğretim Üyeleri Derneği Genel Yönetim Kurulu Üyesi, Türkiye Bilişim Derneği Başkanı, 1980 Barış Derneği Onur Kurulu Üyesi, 1981 Bilim Sanat Dergisi Genel Yayın Danışmanlığı, onlarca, yüzlerce makale, söyleşi...

Sevgili Hocamız Güney Gönenç;

Elektrik Mühendisleri Odası olarak, Karanlık Zamanların Şarkısı'nı bize II. Dünya Savaşı ortamında Joliot Curie'nin yaşam öyküsünde anlattın. 1940-1950'li yılların Türkiye'sinde üniversitelerden uzaklaştırılan namuslu bilim insanlarının yarattığı değerlerden söz ettin. Karanlık güçlerce katledilen Dr. Necdet Bulut'un isminin ODTÜ'de üçlü amfinin girişine tekrar konulmasına öncülük ettin, Tuzla tersanelerinde yaşanan işçi cinayetlerine insanlık

suçu diyerek 2008 yılında sesini yükselttin, parasız eğitim, demokratik özerk üniversite diyen öğrencilerin cezaevlerinde tutsak edilmelerine karşı çıktın. Varlığın bize onur verdi. Hocam seni unutmuyacağız, unutturmayacağız!

Değerli Meslektaşlarımız;

Her dönemin kendi içinde öne çıkan başlıkları, meslek alanlarımız ile toplumsal yaşamın kesişme noktalarında gündeme gelen sorun alanları vardır. 42. Dönem’de EMO bünyesinde 28 ayrı mühendislik unvanı, 89 farklı iş alanı, 14 şube ve 113 temsilciliğimiz ile 47.000’e yaklaşan üyemize hizmet veriyoruz. Bu çalışmalarımızı tüm örgütsel yapımız içerisinde 65’i mühendis olmak üzere 217 çalışanımız ile yürüttük.

Kendi içerisinde oluşan yeni uzmanlık alanları ile giderek genişleyen örgütsel yapımızın, meslek alanlarımızın ve üyelerimizin sorunlarına yaklaşımda ortak bir aklı harekete geçirmek için, sadece seçilen yönetim kurulları ile sınırlı olmayan demokratik bir çalışma anlayışını dönemimiz boyunca sürdürmeye özen gösterdik.

Bu çerçevede Odamızın son yıllarda mesleki-teknik çalışmalardaki çeşitliliği ve yoğunluğunu üyelerimiz ile birlikte artırarak sürdürmeye devam ederken, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmeler de duyarsız olmamız beklenemezdi. Oda Tüzüğümüzün bizi sorumlu kıldığı meslek örgütü olarak bilimi ve teknolojiyi kamu yararına uygulama sorumluluğunu demokrasi ve barış ortamından bağımsız olarak düşünemeyeceğimiz gerçeğinden hareketle çalışma dönemimiz boyunca hem mesleki, bilimsel dergiler, uzmanlık alanlarımızla ilgili yayınlar çıkartıp, kongre ve sempozyumlar düzenledik, meslek içi sürekli eğitimlerle neredeyse üyelerimizin üçte birini Odamız ortamlarıyla buluşturup yaşamlarında karşılaşacakları mesleki sorunlarına yanıtlar üretmek üzere eğitimler verdik. Hem de ülkemizde adil bir bölüşüm ve demokrasi için barışı ve kardeşliği savunmayı Odamız çalışmalarında yer almak için bir varlık nedeni olarak bildik.

43. Olağan Genel Kurulumuzda yaptığımız çalışmalar ve çalışmalardan elde ettiğimiz verilerin, başta üyelerimiz olmak üzere kamuoyundaki tüm yansımalarını en geniş ve demokratik ortamda tartışmak üzere bir aradayız.

Değerli Üyelerimiz;

Öncelikle son yıllarda dünya ölçeğinde yaşadıklarımız “Tarihin Sonunun Geldiği” kapitalizmin mutlak egemenliğinin artık tartışılmaz olduğu ya da tek kutuplu dünyada ulus devletlerin varlık nedenlerini aşan bir düzeyde her şeyin uluslararası sermayenin denetiminde güllük gülistanlık geliştiği tespitlerinin nasıl bir safsatadan ibaret olduğunu gösterdi.

Hepimizin de yakından tanık olduğu gibi bugün kapitalist küreselleşme sürecinin ortaya çıkardığı şey; sömürünün derinleşmesi, milyonlarca insanın yoksulluğu, işsizliği, doğanın tahrip edilerek yok oluşa doğru sürüklenmesi, savaşlar ve krizin genişleyerek sürmesidir. Bugün birçok bilim insanı, 2008 ve 2009 yıllarında en üst noktaya ulaşan dünya ölçeğindeki finansal krizin önümüzdeki yıllarda da devam edeceğini, bu durumun kapitalizmin doğasında var olan dengesiz gelişme ve işleyiş yasalarından kaynaklı bir mesele olduğunu belirtiyor.

Teknolojik yenilikler, emek sömürüsünün arttırılması, esnek üretim modeline geçiş, savaş gibi yöntemler, kapitalizmin son otuz yıldır, ekonomiyi büyütme ve sermayenin karını maksimize etmeye dönük politikaları olarak hayata geçirildi. Bütün bu yolların tıkanıp noktada bugünkü yapısal krize karşılaşıldı.

Bugün egemenlerin “sürdürülebilir kalkınma” adı altında yaptıkları onlarca yüzlerce zirvenin gerçek nedeni, insanlığın gerçeklerle yüzleşmesini ve başka bir dünyanın mümkün olduğunu söylemek üzere ayağa kalkıp itiraz etmelerini engellemekten başka bir şey değildir.

Gerçek olan, bir milyar kişinin günde 1 dolardan az kazandığı, yaklaşık 2 milyar insanın elektrikten yoksun yaşadığı, toplam 800 milyonluk Afrika Kıtası'nın tükettiği elektriğin sadece Newyork Şehri'nin tüketimi ile eşdeğer olduğu, dünya nüfusunun zengin yüzde 2'sinin dünya servetinin yarısına el koyduğu bir dünyada yaşadığımızdır.

Bugün gerek ülkemiz, gerekse tüm dünyada sihirli bir reçete olarak sunulan liberal piyasa, onların deyimiyle artık “müşteri” bulamamaktadır. Halen bu duruma en çarpıcı örneği ise artık sadece Avrupa'nın gelişmiş ülkelerinde yaşanan finans krizler ile oluşan halk tepkilerinde ya da Asya ve Afrika'nın açlık ve yoksulluk ile kendi kaderlerine terkedilmiş insanların başlarını kaldırması ile değil, finans kapital zorbanın merkezinde yani Wall Street'te sokağa çıkan insanların adalet ve insanca yaşam taleplerinde görüyoruz.

Bugün Dünya; küreselleşme adı altında şekillendirilen, serbestleştirme- piyasaştırma politika ve uygulamalarıyla kâra odaklı, siyasi, iktisadi ve sosyal boyutlarıyla gündemden hiç düşmeyen bir “Enerji” çağı yaşıyor.

Başta ABD olmak üzere küreselleşmede rol oynayan ülkeler; dünya enerji kaynaklarına sahip olmak ve enerji yollarının güvenliğini sağlamak için işgal ve savaş dahil her yola başvurmaktadır. ABD'nin önce Afganistan, ardından Irak'ı işgali, günümüzde Ortadoğu ve özellikle Libya'da yaşananların ardından İran ile Suriye'ye yönelen tehdit süreci, Rusya ile Avrupa Birliği arasında gündemden düşmeyen gerginlikler, enerji kaynaklarının bulunduğu bölgelerin ve de pazarların kontrol edilmesi için yürütülen bu stratejinin yansımalarıdır.

Sevgili Üyelerimiz;

Aynı zamanda, teknolojiadaki yeni gelişmelerin sonucu olarak bir “Enformasyon Çağı'nda” yaşıyoruz. Her yandan “bilgi” ve “görüntü” akıyor. Ancak ne tuhaftır ki bunca “bilgi” ve “görüntü” insanlığın zihnini kör ediyor. Zihinleri karartılmış toplumlar ise bütün değiştirici/dönüştürücü gücünü kaybederek kurulan “tek dünyanın” gönüllü kulları oluyor. Bir tür “söz patlaması” eşliğinde herkesin “sesinin duyulacağı” yanılması içinde egemen sınıfların sözü ve kültürü her şeyi el koyuyor.

Markalanmış ve patentlenmiş olan dünyamızda insan, büyük güçler karşısında çaresizlik hissi ile kendine ve topluma yabancılaşarak güçsüzleştiriliyor. Yeni dünyada demokratikleşme, özgürleşme, çoğullaşma modası yaygınlaşırken, iletişim teknolojileri egemenlerin elinde hayatın her yanının izlendiği ve kontrol edildiği totaliter bir dünyanın araçları haline geliyor. Bugün dünya ölçeğinde sürdürülen bu emperyalist politikalar karşısında ülkemizdeki gelişmelere baktığımızda yaşadığımız her şey ülkemizin emperyalizmin ihtiyaçlarına uygun olarak yukarıdan aşağıya yeniden yapılandırılmasından başka bir şey değildir. Soğuk Savaş politikalarına uygun olarak düzenlenmiş “eski devletin” yerini ABD'nin Ortadoğu politikalarına ve sermayenin küresel ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden yapılandırılan “yeni devlet” alıyor.

Tüm bu yeniden yapılandırma süreci, ülkemizde “yeni bir anayasa” söylemi ile iktidarın mutlak egemenliğini güçlendirmek üzere önümüzdeki dönemin en ciddi tartışmalarından biri olacak. Elbette emekçilerin ve ezilenlerin yeni bir anayasa ihtiyacı vardır. Yıllardır 12 Eylül faşist darbesinin ürünü anayasaya karşı mücadele yürütüyoruz. Ama şimdi kalkıp kimse bize “12 Eylül Anayasası ile hesaplaşma”nın yolu olarak onun devamından başka bir şey olmayacağı

anlaşılan AKP eliyle yürütülen anayasa değişikliği hazırlıklarından daha özgür, demokratik ve barış içerisinde Türkiye olacağı hayalini gerçek diye yutturmaya kalkmasın. Bizler, çalışma dönemimiz içerisinde 12 Eylül 2010 tarihinde yapılan Anayasa Referandumu ile toplumun hak ve özgürlükler konusunda nasıl yanıtıldığını ve toplumsal yaşamın referandum sonrası yargıdan üniversiteye, sendikalardan meslek odalarına nasıl bir kuşatma ile karşı karşıya bırakıldığını biliyoruz.

Bugün anayasa tartışmalarının sürdürülüş biçimi ve eğitim sistemi üzerinde gündeme getirilen yeni uygulamalar, aslında perşembenin gelişinin çarşambadan belli olduğu bir sürece evriliyor.

AKP Hükümeti'nin, bugün 4+4+4 ile gündeme getirdiği değişimle, Cumhuriyet kazanımları ve laik eğitim sistemi tahrip edilerek kendi siyasi ve ideolojik amaçlarını gerçekleştirebileceği dinsel, muhafazakâr, piyasacı içeriğe sahip yeni bir eğitim sistemi inşa edilmesi hedeflenmektedir.

Konunun bir başka yanı, yasa taslağının TBMM Milli Eğitim Komisyonu'nda görüşülürken sendikaların, eğitim örgütlerinin ve bilim insanlarının görüşleri ve önemli itirazlarının dikkate alınmamış olmasıdır. Bu yasayla parasız olarak sağlanması gereken ilköğretim eğitimi devletin yükümlülüğünden çıkarılarak paralı hale getiriliyor. "Yeterli altyapımız var mı?" diye bakılmaksızın ilkokul ve ortaokulun bağımsız binalarda verileceği söyleniyor. Eğitimin kesintisiz olan zorunlu bölümü iki kademeye ayırılıyor ve ikinci 4'lük döneme geçişte çocuklarımızdan çok küçük yaşta ilgi ve yeteneklerine göre karar vermeleri bekleniyor. Sistemin son kademesinde ise açık öğretime de izin verilerek çocuklar örgün eğitimden mahrum bırakılıyor ve bu çocuk işçiliğinin, kız çocuklarının erken yaşta evlendirilerek eğitim sisteminin dışına atılmasının, çocuk emeği sömürüsünün önünü açıyor. Okulöncesi eğitim, zorunlu eğitim kapsamı dışında tutuluyor. Çocukların okula başlama, sınavlara hazırlanma yaşı düşüyor. Dershanecilik sektörünü de daha da büyütülüyor. Sonuçta bu alanda söyleyeceğimiz tek şey, yıllardır ifade ettiğimiz gibi, eğitim herkesin eşit ve parasız olarak yararlanması gereken bir haktır. Çocuklarımızın geleceğine sahip çıkacağız.

Değerli Üyelerimiz;

Bugün ne yazık ki ülkemizdeki tüm demokratik kurumsal yapıların ortak sorunu, kendi alanlarındaki faaliyetleri öne çıkaracak ve bunu toplumsal yaşamla buluşturacak bir demokrasi ve barış ortamından yoksun bırakılmış olmalarıdır. Hepimizin de tanık olduğu gibi son dönemde toplumsal yaşamın tüm değerleri ayrıştırılıyor ve ülkemiz bir çatışma ortamına hızla sürükleniyor. Meslek Odamızın ve barıştan yana tüm demokrasi güçlerinin kayıtsız kalamayacağı bu süreçte, konuyu sadece kendi dünya görüşlerimize ait argümanları tekrar etme kolaylığının ötesinde ortak akıl ve sorumluluk ile sahiplenmemiz gerekiyor.

Ülkemizde düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü esas alan bir yaklaşımla, şiddete karşı barışın dilini hemen her alanda hakim kılacak bir demokratik ortamın yaratılmasını savunmalıyız. Bu durumun sağlanamadığı koşullarda bırakın bilimi teknolojiyi ve mühendisliğin gelişimini, söylediğimiz-yaptığımız onca doğru şey oluşacak bir nefret kültürünün girdabında kaybolup gidecektir.

Herkesin dilini, kültürünü özgürce yaşayabileceği, insanımızın kardeşçe ve bir arada yaşadığı bir ülke ancak demokratik bir ülke olabilir. Bunun başarılması ise gerçekten demokrasiye ve barışa inananların mücadelesi sonucu gerçekleşecektir. AKP'nin geliştirdiği, bölgenin emper-

yalızmin çıkarları doğrultusunda düzenlenmesi ve “ılımlı İslamcılık” içerisinde ümmetçi temelde bir arada olma politikaları bugünkü karanlığın katmerlenmesi ve geleceğimizin teslim alınmasından başka bir anlama gelmeyecektir.

Bugün parasız eğitim isteyen öğrencilerin cezaevinde tutuldukları, yaşadıkları yörede HES istemediklerini dile getirenlere gaz bombaları ile ölümün reva görüldüğü, İnternet yasakları ile toplumun tekipleştirilmeye çalışıldığı, TEKEL işçilerinin güvencesizliğe, sağlık emekçilerinin taşeronlaşmaya mahkum edildiği bir süreç var.

En başta da insanların düşünce özgürlüğüne getirilen yasaklar, en temel hak taleplerine karşı tutuklamalar, Çukurca’da yaşadığımız vahşetle bir kez daha yok edilmek istenen barış ve kardeşlik taleplerimiz var. Gazeteler yeni yılda tutuklu gazeteci sayısının 100’e ulaştığını yazıyor. 2012 yılına, içerisinde bilim insanları, seçilmiş belediye başkanları, sendikacılar, öğrenciler başta olmak üzere, AKP’nin yarattığı yeni cemaat anlayışına biat etmediği için darbeci ya da terör yanlısı ilan edilerek gözaltına alınan, düzmece iddialarla tutuklanan binlerce insanla girdik. Sonuçta nasıl bir yargı süreciyle ne zaman sonuçlanacağı bilinmeyen bu karabasan günlere ileri demokrasi diyorlar. TMMOB ve KESK üzerine baskıların yoğunlaştığı, keyfi gözaltı ve aramalarla, yürüttüğümüz toplumsal mücadelenin susturulmaya çalışıldığı bir süreçten geçiyoruz.

Bu ülkede sıkılan her kurşun, atılan her bomba, patlayan her mayın, yapılan her türlü saldırı, gerçekleşen her türlü silahlı çatışma ülkemizde barış içinde bir arada yaşama umuduna vurulan bir darbe oluyor. Oysa savaş çığıllıkları yerine demokrasiye, hukuk devleti düzenine ve özgürlüklere kulak vermek gerekiyor. EMO baskıcı, otoriter yönetim anlayışına karşı, özgürlük ve demokrasiyi; ırkçı ve milliyetçi anlayışın beslediği linç kültürüne karşı, bir arada kardeşçe ve barış içinde yaşamayı daha fazla inanarak savunmaya devam edecektir.

Değerli Üyelerimiz;

Devlet Denetleme Kurulu Raporu’nun ardından gündeme getirilen ve TMMOB’yi işlevsizleştirmeyi amaçlayan Kanun Hükmünde Kararnameler (KHK) ile meslek odalarımızı AKP güdümünde sahibinin sesi yapıları dönüştürülmek istenmektedir. Gündeme getirilen kararnameler ile “siyasal iktidara bağlı meslek örgütleri yaratılması” hedeflenmektedir. AKP iktidarı eliyle kamuda yürütülen siyasal kadrolaşma ve yandaş sermaye yaratma çabasından sonra sıra meslek örgütlerini ele geçirmeye gelmiştir.

Ashında herkes biliyor; TMMOB ve EMO 70’lerden bugüne, ayrıca ve özellikle 1980 faşizmi sonrası yakın tarihimizin her türlü baskıcı, insan haklarını çiğneyen, örgütlenmeyi ezen, demokratik hakları bastıran iktidarlarına karşı muhalif tutum almıştır. Aynı zamanda, meslek sorunlarının ülkemizin genel sorunlarından bağımsız olarak ele alınamayacağı gerçeğinden hareketle, kamu yararı doğrultusunda sorunların çözümü noktasında mücadelesini sürdürmüştür. Bu çizgi, politik ise evet politik tutum aldık ve almaya devam edeceğiz.

Bu konuda söylenecek en net ifadeyle belirtmek isterim ki; kurumsal kimliğimize yönelik her türden baskıya karşı duracağız. Türkiye’nin demokrasi mücadelesi içerisinde emek ve meslek örgütleri ile birlikte, yüreği insandan ve emekten yana atanlarla dün olduğu gibi bugün de gelecekte de omuz omuza yürümeye devam edeceğiz.

Değerli Arkadaşlar...

42. Çalışma Dönemi’nde, Odamızın genel faaliyet alanları içerisinde yer alan bazı başlıklar olumsuz yeni uygulamalar olarak gündemin önüne çıktı. Bu dönemde, mühendislik eği-

timinde mesleğimizi doğrudan etkileyecek bir gelişme olarak YÖK tarafından “Teknoloji Fakülteleri” adı altında yeni bir düzenlemeye gidiliyor olması tüm mühendislik disiplinleri gibi Odamızı da doğrudan etkileyen bir süreç olarak üniversitelerin gündemine sokuldu. Üniversite ve mühendislik eğitiminde kaos yaratacak olan ve ülkemizde ara teknik eleman istihdamına darbe vuracak olan bu düzenlemelere karşı Oda olarak zaman kaybetmeden gerek tüm birimlerimizde, gerekse uzmanlık alanlarımıza ait çalışma grupları ve komisyonlarda yer alan akademisyen arkadaşlarımız ile konuyu tüm yönleri ile masaya yatırdık. Bu konuda görüşlerimizi ifade eden yayınlar çıkardık, basın açıklamaları ve işlettiğimiz hukuksal süreçler ile konunun takipçisi olduk. Önümüzdeki günlerde de örgütümüz konunun takipçisi olmaya devam edecektir.

Diğer taraftan, enerji alanında AKP eliyle sürdürülen özelleştirmeler üretim santralleri ve dağıtım şebekeleri bazında tüm hızı ile devam ediyor. Neo-liberal politikalar ekseninde “yapısal düzenlemeler” adı altında bu kural tanımaz, “Ben yaptım, oldu” siyaset anlayışı ile kaos ortamı daha da büyümekte. Önümüzdeki yıllar yatırımsızlık ve pahalı elektrik olarak enerji alanında krizin daha da derinleşeceğini göstermektedir.

Bu yetmezmiş gibi AKP'nin son dört yılda tam bir hukuksuzluk örneği olarak skandallar zincirini oluşturan “ihale süreci”nde yaşadığı başarısızlıktan geri adım atmıyarak, devletlerarası anlaşma yoluyla ülkemizde nükleer santral kurulması konusundaki ısrarı, başta Odamız olmak üzere tüm duyarlı kesimlerin haklı itirazlarına rağmen hepinizin anımsayacağı gibi Meclis'te oldu-bittiye getirilerek geçirildi.

Tüm dünya Japonya'da yaşanan nükleer santral faciasının ardından dersler çıkarırken, kendi ülkelerinin enerji üretim programlarını yurttaşlarının tepkilerine karşı saygı gösterip, yeniden düzenler ve denetlerken, birçok ülke nükleer programını iptal ederken; AKP Hükümeti, yanlısında ısrar ediyor. Nükleer lobileri ve içeride güç aldığı yandaş şirketleri palazlandırmak adına Mersin'de ve Sinop'ta santral kurma inadını sürdürüyor.

Ülkemizi yönetme sorumluluğunda olanlar, gözlerimizin önünde yaşanan insanlık trajedisi karşısında hiçbir şey olmamışçasına hareket etmeye devam ediyor. Nükleer santralden yayılan radyasyonu evdeki tüp gazla, televizyonla, bilgisayarla karşılaştırarak toplumla dalga geçiyor.

Nükleer santral gerekçesi olarak sunulan enerji ihtiyacı ve “Karanlıkta kalacağız” söylemleri tam bir aldatmacadır. 40 yıldır aynı yalanı söylüyorlar. Türkiye nükleer santraller kurulmadığı için değil, son 40 yıla damgasını vuran sağ liberal işbirlikçi siyasetçilerin yarattığı kaos ile bir krizin eşğine getirilmiştir. Enerji üretiminde her zaman doğru seçenekler vardır. Bütün mesele yenilenebilir enerji kaynaklarımızı öne çıkaran doğru bir planlama ve kamusal anlayışın yaratılması, mevcut kaynaklarımızın çevreye uyumlu bir şekilde değerlendirilmesidir. Enerji alanında yaşanan özelleştirmeler ile Türkiye enerji yönetim erkini ulusal ve uluslararası sermayenin çıkarlarına teslim etmiştir.

Şimdi nükleer santral değil, enerji kaynaklarımızı kamu yararına devreye sokmak, enerji verimliliğini gerçek anlamda hayata geçirmek, enerjide toplumsal adaleti ve hukuku yaratmak zamanıdır.

Sonuç olarak artık sözün bittiği yerdeyiz. Banka hesaplarını ve ticari karlarını insan hayatından önde tutanlara, havamızı, suyumuzu kirletenlere, enerji kaynaklarımızı yağmalayanlara, tüp gazla nükleer santrali ayıramayanlara geleceğimizi teslim etmeyeceğiz!

EMO sekretaryalığında Nükleer Karşıtı Platform olarak, başta Mersin Akkuyu ve Sinop halkının tüm itirazların rağmen kurulması hedeflenen nükleer santrallere karşı sesimizi daha gürlü örgütlü olarak çıkarmaya dün olduğu gibi bugün de, yarın da devam edeceğiz.

42. Dönem Yönetim Kurulu olarak örgütsel yapımızı oluşturan tüm birimlerimiz ile ortak bir çalışma anlayışı içerisinde; Odamız üyelerini bizlerle buluşturacak ve örgütsel yapımızı güçlendirecek her olanağı yaratmak birinci görevimiz olmuştur. Çalışma dönemimiz içerisinde konunun uzmanı arkadaşlarımızın öncülüğünde örgütsel bir katılım ile gerçekleştirdiğimiz üç günlük Doğu Karadeniz HES gezisi ve konuyla ilgili çıkardığımız yayın toplumun birçok kesiminde ilgiyle karşılandı. Bu konuda emek veren tüm arkadaşlarımıza tekrar teşekkür ediyorum. Ülkemizdeki hidroelektrik santraller konusunda kopartılan fırtına karşısında gerçekleri, en son Adana'da yaşadığımız facianın arka planını, aylar öncesinden bu gezi kapsamında yaptığımız tespitler ile vurgulamıştık.

Bizler HES'ler ile ilgili bu raporda; Hopa'dan, Fındıklı'dan Gerze'ye, Tonya'dan Yeşilirmak Havzası'ndan Solaklı'ya, Karaçam Köknar'dan Ordu'ya, Loç Vadisi, Senoz'dan İkizdere'ye, Amasya Taşova'ya, Trakya Ergene'den Çorlu'ya, Dersim'den Antalya Fethiye'den Yuvarlakçay'a, Saklıkent, Manavgat'tan Tortum'a, Kaz Dağları'ndan Turgutlu'ya, yani neredeyse tüm yaşam alanlarımızda bizlerle var olagelen derelerimizin, ırmaklarımızın, madenlerimizin çok uluslu tekellere peşkeş çekilmesi ile yaşanan toplumsal huzursuzluk ve kaygıların haklılığına vurgu yapmış, meselenin enerji üretimi değil, sularımızın ticarileştirilmesi, doğal kültürel varlıklarımızın yağmalanması olduğunu ısrarla vurgulamıştık.

Değerli Meslektaşlarımız;

Türkiye işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda sınıfta kalmıştır. Adana'da baraj kapaklarının patlamasıyla sele kapılan işçilerimizin, en son Esenyurt'ta bir AVM inşaatının şantiyesinde işçilerin yatakhane olarak kullandıkları 3 çadırdaki yangında 11 işçinin yanarak hayatını kaybetmesinde kapitalizmin kar hırsıyla yaşanan işçi cinayetlerine yeni bir halka eklendi.

BM İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 23. Maddesi; "Herkesin, kendi özgür seçimiyle belirlediği bir işyerinde, adil ve elverişli çalışma koşullarında çalışma hakkı vardır. Sağlıklı ve güvenli bir çalışma ortamı sağlamak, çalışanları sağlık ve güvenlik risklerine karşı korumak, üretimin devamlılığını sağlamak ve verimi artırmak üzere hiç kimse zarar görmemeli, mal ve eşya hasara uğramamalıdır" denilmektedir.

Bu konuda ise ülkemizde yaşanan iş kazaları ve yaşamını yitiren işçiler açısından durum son derece kötüdür. Bugün Türkiye, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Dünya Sağlık Örgütü'nün raporlarında iş kazaları ve işçi ölümleri açısından Avrupa'da birinci, dünyada üçüncü sırayı almaktadır.

"Büyüyoruz ve kalkmıyoruz" söylemleri altında her ne kadar pembe tablolar çizilmeye çalışılsa da, son 10 yılda yaşanan ve birçoğu istatistiklere bile girmeye değer bulunmayan iş cinayetleri ile karşı karşıya kaldık. Sizlerin de anımsayacağı gibi kimi tırnak içindeki kazalar, kamu vicdanını sızlatan hepimizin ortak acısı olan toplu ölümlere yol açtı.

İki yıllık çalışma dönemimiz boyunca Bursa Balıkesir ve Zonguldak'ta meydana gelen maden kazalarında ölen yüzlerce emekçi, Afşin-Elbistan Termik Santrali'nde göçük altında bırakıldığımız, Ankara OSTİM ve İvedik'te önce kablo ve hidrolik araç üreten, ardından tiner ve boya imalatı yapan işyerlerinde artarda meydana gelen patlamalar sonucu kaybettiğimiz canlar, İstanbul Davutpaşa'da havai fişek atölyesinde yaşanan felaket ile yitirdiğimiz işçiler, pence-

releri olmayan bir panelvan minübüste malzeme taşıyıcı gibi işyerine götürülürken İstanbul'un orta yerinde selden boğularak ölen emekçi kadınlar, her gün Tuzla'da yaşanan iş cinayetleri, büyüme istatistiklerinin içinde hiçbiri doğal olarak yer almazlar.

Şimdi yapılması gereken; insan hayatını, kamusal faydayı merkezine almayan anlayışlardan vazgeçilerek, denetimsiz ve kurlsuz çalışmakta olan, teknolojik yenilenmelerini yapmayan, sendikalaşmayı engelleyen ve kaza riskine açık işletmelerin etkin denetiminin yapılarak yaptırımların uygulanması, işçi sağlığı ve işçi güvenliği mevzuatının günün gerekleri ışığında yeniden düzenlenmesidir.

Değerli Meslektaşlarımız;

Söylediklerimiz sadece mevcut politikalara karşı çıkışın ötesinde, sağlıklı bilimsel ve teknik önermeler de içermesine rağmen mevcut iktidar tarafından hep göz ardı edilmiştir. Bu nedenle enerji alanında uzun yıllar içinde ağır toplumsal maliyetler ödenmeye devam etmektedir. Oda olarak hayat içerisinde birebir karşılığı olan önermelerimizin dikkate alınmadığı koşullarda, ithal edilen doğalgazın yüzde 53'ünün elektrik üretiminde kullanıldığı ve 180 milyon m³'e ulaşan günlük doğalgaz tüketiminin herhangi bir nedenle kesintiye uğraması durumunda, ülkemizin ağır kış şartlarının yaşandığı bir süreçte alternatif bir planı olmadığını ısrarla vurguladık.

Bu duruma ait yaşadığımız en çarpıcı örnek yakın zamanda, (14 Ocak 2012 tarihinde) Marmara Bölgesi'nde yaşanan elektrik sistemindeki çökme ile sanayimizin kalbi olan 6 ilimizde yaklaşık 3 saat süren kesinti ile birkez daha açığa çıkmıştır. Umut bağlanan piyasa gerçek yüzünü göstermiş, İstanbul ve Trakya'da "teknik ya da öngörülemez bir arıza" olarak geçiştirilemeyecek kadar büyük bir sistem çökmesi yaşanmıştır. Yaşananlar sistemin bıçak sırtı bir denge ile sürdürülmeye çalışıldığını göstermiştir. Bu kritik dengenin; doğalgaz çevrim santrallerine yakıt sağlanmasından elektrik üretiminin tüketimi karşılayacak düzeyde gerçekleştirilmesine (arz planlaması), iletim hatlarının yetersizliğinden kamu yapılanmasının aciz bırakılmasına kadar uzandığı anlaşılmaktadır.

Değerli Üyelerimiz;

Enerji alanında yaşadıklarımıza dair söylenecek çok şey var. Ben sadece bu bahiste sözü daha fazla uzatmadan uygulanan politikaların sonuçları itibarıyla yaşadığımız acı tabloya ait sözün bittiği birkaç veriyi sizlerle paylaşmak isterim.

Bugün Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) açıklamalarına göre Türkiye'nin 2011 yılı enerji faturası bir önceki yıla göre yüzde 40,56 artarak 54 milyar 113 milyon Dolar'a ulaşmış. Enerjinin toplam ithalattaki payı yüzde 22,46. Resmi açıklamalara göre Türkiye'nin son 10 yılda sadece enerji ithalatına ödediği bedel 290 milyar Dolar'ı bulmuş. Bu izah edilebilir ve sürdürülebilir bir şey değildir.

Çalışma dönemimizde sadece enerjide değil, iletişim ve bilişim alanında da ulusal altyapının özelleştirme politikaları ile tahrip edildiği, çalışanların iş güvencesinden uzaklaştırıldığı, toplumun çalışan kesimlerinin giderek daha da yoksullaştığı bir süreçten geçtiğimizi ısrarla vurguladık.

Mesleğimizin enerji ile birlikte iki önemli konusunu da iletişim ve bilişim alanı oluşturuyor. Bilgi toplumuna dönüşüm için bugüne kadar değişik strateji hedefleri açıklandı. En sonuncusu Bilgi Toplumu Strateji Belgesi (2006-2010) yılları arasını kapsıyor. 2012'deyiz ve bilgi toplumuna dönüştüğümüzden artık bu alanda yapılacak bir şey kalmadığından olsa gerek

belgelenmiş bir stratejimiz yok. Geçen seneki değerlerle söyleyelim; Türkiye, 133 ülkenin yer aldığı, hem bilgi ve iletişim teknolojileri altyapısı, hem bu teknolojilerin kullanımı, hem de hazırlık endeksinde sınıfta kaldı. Ağ Toplumuna Hazırlık Endeksi'nde önceki yıl 55. sıradan 61'e düşen Türkiye, bu yıl da 69. sıraya geriledi. Türkiye'de ilk kez 2006 yılında yürürlüğe konulan 5 yıllık Bilgi Toplumu Strateji Belgesi hedefleri de kağıt üzerinde kaldı.

Bilgi ve iletişim alanındaki meslektaşlarımızın istihdamını incelediğimizde; TÜİK'in geçen yıl ilk kez yayımladığı mesleki alanlara göre işsizlik verilerine bakıldığında da bilgisayar alanında işsizlik oranı yüzde 20.6 olarak belirtilmiş. Bu oranla bilgisayar alanı, 21 mesleki alan içerisinde en yüksek işsizliğin olduğu 4. meslek grubudur.

Geçtiğimiz yılı düşündüğümüzde "iletişim" kelimesi yanında en fazla "özgürlük" kelimesini gördük. Doğası gereği kanunlarla korunan iletişim özgürlüğü en fazla talep ettiğimiz özgürlüklerin başında gelmeye başladı. İnternette kaç sitenin kapatıldığını bilmiyoruz. Ancak son yıllarda kapatılan site sayısının 30-50 bin arasında olduğunu tahmin edebiliyoruz. İnternetin güvenli kullanımı adına nasıl belirleneceği belli olmayan ak-kara listelerle girdiğimiz, bizim için zararlı olmayan sitelere yine devletimiz karar veriyor olacak.

Sevgili Meslektaşlarımız;

Bizler ne kadar ortak duyarlılıklarımızı bir araya getirmeye çaba göstersek de Ülkemiz zor bir dönemden geçiyor. Çalışanların giderek yoksullaştığı, işsizliğin büyüdüğü, toplumsal gerilimlerin arttığı koşullarda ülkeyi yönetenlerin yürüttüğü siyasetin dili ve tarzı da kendisi gibi düşünmeyenlere karşı haksız ve adaletsiz bir uygulamaya dönmüşüyor. Yaşadığımız günler daha önce de ifade ettiğim gibi TMMOB ve Odaların seslerinin kısılması için yeni uygulamaların da her düzeyde gündeme getirileceği baskı ve yasaklar sürecine işaret ediyor. AKP İktidarı kendisine uyumlu bir Türkiye yaratmak üzere her türlü demokrasi dışı yöntemi iktidarını sürdürmek adına mübah sayıyor.

Bugün küresel sermayenin talepleri ile hareket eden, ülkeyi pazar, insanımızı en temel haklarını kullanmada müşteri olarak gören AKP zihniyetine karşı şimdi TMMOB ve EMO'ya her zamankinden daha fazla sahip çıkma, toplumsal yaşamın cemaat kültürü ile gericileştirilmesine karşı "Eşit, Özgür ve Demokratik Bir Türkiye'de Birlikte Yaşamı" savunma zamanı. Son dönemde yaptığım her konuşmada değindiğim üzere büyük Şair Bertolt Brecht'in dizeleriyle sözlerime son vermek isterim:

Karanlık zamanlarda şarkıda söylenecek mi?/Elbette, şarkıda söylenecek, karanlık zamanları anlatan...

Ben de, sözlerime son verirken 42. Dönem Yönetim Kurulu adına, selam olsun karanlık dönemlerde onurlu ve dik duruşunu sürdüren tüm demokrasi güçlerine diyerek, hepinizi sevgiyle dostlukla selamlıyorum.

Hepinize saygılar sevgiler sunuyorum.

Cengiz GÖLTAŞ
Elektrik Mühendisleri Odası
42. Dönem Yönetim Kurulu Başkanı